

Pogled prek Sv. Trojice tja k tebi,
ko odeta v svetlo zelene liste dreves
si sedaj, v začetku pomladi
tako lepa si, ko te sonce zjutraj zbudi
popoldne prav tko, a z druge strani.

Lahko bi si rekel, da zdaj,
ko novo Trdnjavo (stolp) imaš,
da si bahava in fina
kot gospa, ki novga ljubimca ima
vsem nam ga skriva, nikomur, ne pokaže ga.

A ti nisi taka, vsem nudiš pogled
tam z vrha, po deželici naši
takoj spodaj se vas, tvoja šopiri (Stara Vrhnika)
malo naprej se moja Vrhnika vedno bolj širi
se ozremo do našga Triglava
pa dol do belga Snežnika
pa Nanos nam Primorsko zakriva
in tja do Trojan, nam sega pogled.

Ne vem, kaj naj še rečem
vse, kar skrivaš v sebi;
Kuren s cerkvico tam
pa Buža krasotica od jam
pa Ulovka, ki čaka snega
a na rebri blagajana še vedno cveti
in v Starmu Malnu se mlin, ponovno vrti.

In ta'ko, te gledam dan na dan
še v nočeh, ko ostajam na ulici sam
vem, da se dvigaš nad mestom, ki spi
je še vedno prečuden kraj, se ti ne zdi
toda lahko si ponosna, da imaš take ljudi.

Nismo več hlapci, kot nekoč sem dejal
smo dežela, o kateri sem jaz, le sanja'l
treba pa bo, tisto slovensko foušijo
še izbit si iz glave,
saj vidmo, če skup vsi držimo, vedno nekaj nastane.

A za na konec, bi ti rekel hvala
ker si za trenutek mi odprla v glavi novo stran
moje misli, pogled na tebe
Planina ohrani, še veliko sanj.